

Our Heavenly Guidance System

By Elder Sergio R. Vargas
Of the Seventy

Vores himmelske navigationssystem

Ældste Sergio R. Vargas
De Halvfjerds

April 2025 general conference

As we focus our lives on Jesus Christ, we will find our way home, enduring to the end and rejoicing to the end.

Jesus Christ changed my life when I was baptized at the age of 26 in my beloved Frutillar, Chile. At that time, my job took me across the ocean, rivers, and lakes of the beautiful Chilean Patagonia. After my baptism, I saw my work and my life in a new and different way, recognizing that truly “all things denote there is a God.”

In nature, salmon are born in the source of the rivers. At some point in their lives, they need to swim downriver to reach the ocean, where they find the nourishment and conditions necessary for their development.

But the ocean is also a dangerous place where predators lurk and where fishers try to catch the salmon with flashy hooks that imitate food but do not nourish them. If the salmon can survive these threats, they will be ready to use their powerful guidance system to return upriver to the same place where they were born, facing new and some familiar challenges. Scientists have studied their migratory behavior for years and have discovered that they use a type of magnetic map, similar to GPS, to guide them to their final destination with incredible precision.

We can all return one day to the heavenly home from where we came. And like the salmon, we have our own magnetic map, or Light of Christ, to guide us there. Jesus taught His disciples, “I am the way, the truth, and the life: no man cometh unto the Father, but by me.”

As we focus our lives on Jesus Christ, we will find our way home, enduring to the end and

Når vi fokuserer vores liv på Jesus Kristus, kan vi finde hjem, holde ud til enden og være fulde af glæde hele vejen.

Jesus Kristus ændrede mit liv, da jeg, som 26-årig, blev døbt i mit elskede Frutillar i Chile. På det tidspunkt førte mit job mig til havet, floderne og søerne i den chilenske del af det smukke Patagonien. Efter min dåb betragtede jeg mit arbejde og mit liv på en ny og anderledes måde, idet jeg anerkendte, at »alting viser, at der er en Gud«.

I naturen fødes laks der, hvor floder har deres udspring. På et tidspunkt i deres liv får de behov for at svømme med strømmen ud til havet, hvor de kan finde den nødvendige næring og de forhold, de har brug for for at udvikle sig.

Men havet er et farligt sted, hvor rovdyr lurker, og hvor fiskere forsøger at fange laksen med blinkende kroge, der ligner føde, men som ikke giver dem næring. Hvis laksene overlever disse trusler, vil de være i stand til at bruge deres fantastiske navigationssystem til at svømme tilbage mod strømmen til det sted, hvor de kom til verden, klar til at møde både nye og velkendte udfordringer. Forskere har studeret deres migrationsadfærd i årevis og har opdaget, at de benytter sig af en form for magnetisk kort, sammenligneligt med GPS, til med enorm præcision at finde vej til deres endelige destination.

En dag kan vi alle vende tilbage til det himmelske hjem, vi kom fra. Og ligesom laksen, har vi vores eget magnetiske kort, eller »Kristi lys,« til at navigere efter. Jesus sagde til sine disciple: »Jeg er vejen og sandheden og livet; ingen kommer til Faderen uden ved mig.«

Når vi fokuserer vores liv på Jesus Kristus, kan vi finde hjem, holde ud til enden og være

rejoicing to the end. President Russell M. Nelson taught that “the joy we feel has little to do with the circumstances of our lives and everything to do with the focus of our lives.”

Our Divine Nature and Destiny

From the family proclamation, we read that “each [of us] is a beloved spirit son or daughter of heavenly parents, and, as such, each has a divine nature and destiny. . . . In the premortal realm, spirit sons and daughters knew and worshipped God as their Eternal Father and accepted His plan by which His children could obtain a physical body and gain earthly experience to progress toward perfection and ultimately realize their divine destiny as heirs of eternal life.”

Before His birth in mortality, Jesus Christ appeared to Moses and spoke to him on behalf of the Father. He told Moses He had a great work for him to do. During that meeting, the Lord called him “my son” several times.

After that experience, Satan came tempting him, saying, “Moses, son of man, worship me.”

Moses responded to the temptation by remembering his divine nature, saying, “Who art thou? For behold, I am a son of God.” The truth freed Moses from an attack by the adversary.

Brothers and sisters, the hooks of mortality are real. They are often enticing, but they seek only one target: to pull us out of the course of living waters that lead to the Father and eternal life.

I know how real the hooks of mortality can be. One Sunday, as a new convert, I was teaching a priesthood class when an unsettling conversation arose. I struggled to finish my lesson. I took offense and felt that I was the victim. Without saying a word, I headed for the exit with the idea that I would not return to church for a while.

At that very moment, a concerned priesthood holder stood in front of me. He lovingly invited me to focus on Christ and not on the situation we had experienced in class. As I looked back on the experience with him, he shared with me that he heard a voice tell him, “Go after him; he is important to me.”

My dear friends, we are all important to Him.

fulde af glæde hele vejen. Præsident Russell M. Nelson har sagt, at »den glæde, vi føler, har lidet at gøre med vores livsvilkår og alt at gøre med vores fokus i livet«.

Vores guddommelige egenskaber og muligheder

I familieproklamationen læser vi, at »hver enkelt [af os] er en højt elsket søn eller datter af himmelske forældre, og som sådan besidder hver enkelt guddommelige egenskaber og muligheder. I den førjordske verden kendte og tilbad Guds åndelige sønner og døtre ham som deres evige Fader og accepterede hans plan for, hvordan hans børn kunne få et fysisk legeme og opnå jordiske erfaringer for at udvikle sig frem mod fuldkommenhed og til sidst realisere deres guddommelige skæbne som arvinger til evigt liv.«

Før Jesu Kristi jordiske fødsel viste han sig for Moses og talte med ham på vegne af Faderen. Han fortalte Moses, at han havde en stor gerning til ham. I løbet af deres samtale kaldte Herren ham flere gange for »min søn«.

Efter denne oplevelse kom Satan til ham for at friste ham og sagde: »Moses, menneskesøn, tilbed mig.«

Moses modstod fristelsen ved at huske på sin guddommelige herkomst, da han sagde: »Hvem er du? For se, jeg er søn af Gud.« Sandheden reddede Moses fra et angreb fra modstanderen.

Brødre og søstre, jordelivet byder på sine kroge. De er ofte tillokkende, men de tjener kun ét formål: at fjerne os fra de levende vande, der leder os til Faderen og evigt liv.

Jeg ved virkeligt, hvor grumme livets kroge kan være. En søndag, da jeg var nyomvendt, underviste jeg i en præstedømmeklasse, da der opstod en foruroligende samtale. Jeg havde svært ved at færdiggøre min undervisning. Jeg tog anstød og følte, at jeg var offeret. Uden at sige et ord gik jeg i retning mod døren med tanken om ikke at vende tilbage til kirken i et stykke tid.

Lige i det øjeblik rejste en bekymret præstedømmebærer sig og stillede sig foran mig. Kærligt opfordrede han mig til at fokusere på Kristus i stedet for den situation, vi netop havde oplevet i klassen. Når jeg efterfølgende har set tilbage på den oplevelse sammen med denne bror, har han fortalt mig, at han hørte en stemme, der sagde: »Gå efter ham; han er betydningsfuld for mig.«

Mine kære venner, vi er alle betydningsfulde

President Nelson taught that “because of our covenant with God, He will never tire in His efforts to help us, and we will never exhaust His merciful patience with us.” Our divine nature and covenant relationship with God entitle us to receive divine help.

The Need of Nourishment

Just as salmon need to be nourished in the ocean to grow, we also need to nourish ourselves spiritually to avoid dying of spiritual malnutrition. Prayer, the scriptures, the temple, and our regular attendance at Sunday meetings are vital in our spiritual menu.

In November 1956, Ricardo García entered the waters of baptism in Chile, becoming the first member of the Church in my country. Just one day before he died, he declared before his family and friends, “Many years ago, missionaries invited me to be happy along with my family. I am a happy man. Tell everyone in Chile the gospel is happiness.”

After having been nourished with the gospel of Jesus Christ, Ricardo dedicated his entire life to serving God and his neighbor with love. His example of discipleship has blessed generations, including me. The Prophet Joseph Smith taught that “a man filled with the love of God, is not content with blessing his family alone, but ranges through the whole world, anxious to bless the whole human race.”

Return to Our Heavenly Home

Deep inside each of us is a desire to return to our heavenly home, and Jesus Christ is our heavenly guidance system. He is the way. His atoning sacrifice makes it possible for us to make sacred covenants with God. Once we make covenants, we will at times find ourselves swimming against the current. Danger, disappointment, temptation, and affliction will test our faith and spiritual strength. Ask for help. Jesus Christ understands and is always eager to share our burdens.

Remember that He is known as “a man of sorrows, and acquainted with grief.” The Savior taught, “In the world ye shall have tribulation: but be of good cheer; I have overcome the world.” His atoning sacrifice allows our sins to be forgiven to the point that He no longer remembers them.

for Gud. Præsident Nelson har sagt, at »på grund af vores pagt med Gud vil han aldrig blive træt i sine bestræbelser på at hjælpe os, og vi vil aldrig udmatte hans barmhjertige tålmodighed med os.« Vores guddommelige herkomst og pagtsforhold med Gud berettiger os til at modtage guddommelig hjælp.

Behovet for næring

Ligesom laks har behov for næring fra havet for at vokse, har vi også behov for åndelig næring for ikke at dø af åndelig underernæring. Bøn, skrifterne, templet og vores regelmæssige deltagelse i søndagens møder er vigtige bestanddele af vores åndelige menu.

I november 1956 gik Ricardo García i dåbens vande i Chile og blev det første medlem af kirken i mit hjemland. Blot én dag før sin død, sagde han følgende til sin familie og sine venner: »For mange år siden inviterede missionærerne mig til, sammen med min familie, at blive lykkelig. Jeg er et lykkeligt menneske. Fortæl alle i Chile, at evangeliet er lykke.«

Efter at være blevet næret ved Jesu Kristi evangelium, dedikerede Ricardo resten af sit liv til at tjene Gud og sin næste i kærlighed. Hans eksempel på at være en discipel har velsignet generationer, heriblandt mig. Profeten Joseph Smith sagde: »Et menneske, der er fyldt med Guds kærlighed, er ikke tilfreds med blot at velsigne sin familie, men bevæger sig gennem hele verden, ivrig efter at velsigne hele menneskeheden.«

Vend tilbage til vores himmelske hjem

Dybt inde i os er der et ønske om at vende tilbage til vores himmelske hjem, og Jesus Kristus er vores himmelske navigationssystem. Han er vejen. Hans sonoffer giver os mulighed for at indgå hellige pagter med Gud. Når vi har indgået pagter, vil vi af og til opleve, at vi svømmer imod strømmen. Farer, skuffelser, fristelser og lidelser vil prøve vores tro og åndelige styrke. Bed om hjælp. Jesus Kristus forstår os og er altid parat til dele vores byrder.

Husk, at han var kendt som »en lidelsernes mand, kendt med sygdom«. Frelseren sagde: »I verden har I trængsler; men vær frimodige, jeg har overvundet verden.« Hans sonoffer tillader, at vi kan blive tilgivet for vores synder, så at han ikke mere husker på dem.

We may not totally forget our sins as part of our mortal learning so we will remember not to repeat them. Instead, we will remember Him as we take the sacrament at church every Sunday. This ordinance is an essential part of worship and spiritual development. Joy comes when we understand that this is not just another day. “The sabbath was made for man” with the intention of giving us rest from the world and renewing our body and spirit.

We also remember Him when we go to the temple—the house of the Lord. Temples give us a deeper knowledge of Jesus Christ as the center of the covenant that leads us to eternal life, “the greatest of ... the gifts of God.”

Attending the temple has given me comfort and great hope about our eternal destiny. I have experienced heavenly connections with people on both sides of the veil. I’ve seen healing miracles in the lives of my young children, two of whom live with unseen illnesses that require daily care for the rest of this life.

Our family rejoices as we share about the plan of happiness. My children’s faces light up when they hear that, thanks to Jesus Christ, their “afflictions shall be but a small moment.” We love our children deeply, and we know that someday, as President Jeffrey R. Holland taught, they “will stand before us glorified and grand, breathtakingly perfect in body and mind.” Our covenants bring us closer to God to the point of making the impossible possible, filling every space of darkness and doubt with light and peace.

Thanks to Jesus Christ, there are hope and well-founded reasons to continue loving, praying, and supporting those we care about.

I know He lives. He knows us and He loves us. He is the way, the truth, and the life of the world.

I invite all of us today to center our lives on Jesus Christ and His teachings. Doing so will help us avoid biting the hooks of temptation, offense, and self-pity. We will stand as temples—holy, firm, and constant. We will weather the storms, and we will make it home, enduring to the end and rejoicing to the end. In the name of Jesus Christ, amen.

Som en del af vores jordiske lærdom vil vi måske ikke helt glemme vores synder, så vi der- ved husker ikke at gentage dem. Til gengæld vil vi huske på Herren, når vi i kirken hver søndag tager del i nadveren. Denne ordinance er en væsentlig del af tilbedelse og åndelig udvikling. Lykke opstår, når vi forstår, at dette ikke bare er en almindelig dag. »Sabbatten blev til for menneskets skyld« i den hensigt at give os hvile fra verden og forny vores legeme og ånd.

Vi husker også på ham, når vi tager til templet – Herrens hus. Templer giver os en dybere viden om Jesus Kristus som pagtens midtpunkt, der leder os til evigt liv, »den største af alle Guds gaver«.

Tempeldeltagelse har givet mig trøst og stort håb i forhold til vores evige skæbne. Jeg har oplevet himmelske forbindelser med mennesker på begge sider af sløret. Jeg har set helbredende mirakler i mine unge børns liv, hvoraf to lever med usynlige sygdomme, der kræver daglig behandling resten af dette liv.

Vores familie glædes ved at tale om planen for lykke. Mine børns ansigter lyser op, når de hører, at takket være Jesus Kristus skal deres »trængsler ... kun vare et øjeblik«. Vi elsker vores børn meget højt, og vi ved, at de en dag, som præsident Jeffrey R. Holland har sagt, vil »stå foran os ophøjede og storslåede, fuldkomne og betagende i krop og sind«. Vores pagter bringer os tættere på Gud, i et omfang der gør det umuligt og fylder ethvert rum af mørke og tvivl med lys og fred.

Takket være Jesus Kristus er der håb og grundlag for at elske, bede for og støtte dem, vi holder af.

Jeg ved, at han lever. Han kender os, og han elsker os. Han er vejen, sandheden og livet i verden.

Jeg opfordrer os alle i dag til at centrere vores liv om Jesus Kristus og hans lærdomme. Det vil hjælpe os til ikke at bide på krogen med fristelser, anstød og selvmedlidenhed. Vi vil stå som templer – hellige, grundfæstede og bestandige. Vi vil klare os gennem stormene, vi vil finde hjem, holde ud til enden og være begejstrede hele vejen. I Jesu Kristi navn. Amen.